

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Αλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρὰ στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος πλ' Νη

Κυρι ε ε κεκραζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυρι ε Κυρι
ε ε κεκραζα προς σε ει σα κου σο ον μου
προ σχεις τη φω νη της δε η σε ως μου
εν τω κεκραγει ναι με προς σε ει σα κου
σον μου Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη η μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ο ον σου ε
παρ σις των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι

νη ει σακουσον μου Κυ υρι ε
 χ^N ^νΘου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι
 μου ^Δ και θυραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου ^ν
^νΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζεσ θαι προ
 φα σεις εν α μαρ τι αις ^ν
^N ^νΕυν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
 α νο μι ι ι αν ⁶ και ου μη συν δυ α σω
 με τα των εκ λε κτων αυ των ^ν
^N ^νΠαι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ζει με ⁶λ ε λαι ον δε α μαρ τω λου
 μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^νΔ
^N ^νΔ 0 τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις
 ευ δο κι αις αυ των ^ΔΔ κα τε πο θη σαν ε
 χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^νΔ
^N ^νΔ Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η
 δυν θη σαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι
 της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
 αυ των πα ρα τον Α δην ^νΔ
^N ^νΔ 0 τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
 ο φθαλ μοι μου ^ΔΔ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χη μου

 Φυ λα ζον με α πο πα γι ιδος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν

 Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων

οι α μα ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω

 Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην

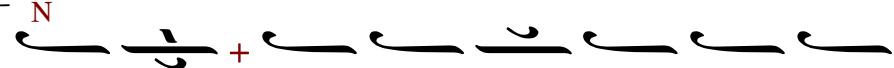
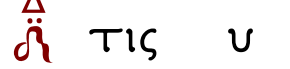
 Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου ^Δ την θλιψιν μου ε νωπιον αυ
 του απαγγελω ^ν
^N
^ν Εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευ
 μα μου ^Δ και συ εγνωστας τριβους μου ^ν
^N
^ν Εν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πορευ ο
 μην ε κρυψαν πα γιδα μοι ^ν
^N
^ν Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και
 ε πεβλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι
 νωσκων με ^ν
^N
^ν Α πωλε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
 εστιν ο εκ ζη των την ψυχην μου ^ν

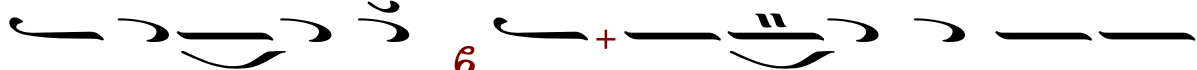
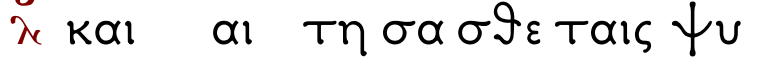
^Δ
^ν **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ
^N
 συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
 των ^ν
^ν **Π**ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ
 ο ο τι ε τα πει νω θην σφοδρα ^ν
^N
^ν **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
⁶ ^λ ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
 με ^ν
^N
^ν **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου ^Δ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισου ^ν

^N
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε
ως ου αν τα πο δως μοι
^N
Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου
^N
Γε νη θη τω τα ω τας ου προ σε χον
τα εις την φω νην της δε η σε ως μου

Σπικηρά Προσόμοια Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ'.

Σπῆχος. ^χ ^N
 ^ν αν α νο μι ας πα ρα
  τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ
  πο στη σε ται ο τι πα ρα Σοι ο ι λα σμος ε

 ε σ τι

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

^N
 ^ν Μαρ τυ ρες Κυ ρι ου ι κε τε ευ σα τε
  τον Θε ον η μων ⁶ και αι τη σα σθε ταις ψυ
  χαις η μων πλη θος οικτιρ μων και τον ι λα
  σμο ον των πολ λων πα ρα πτω μα α των δε ο

ο με θ

ν
Α

Σπῆχος. ^χ ^N ^ν ^Ε νε κεν του ο νο μα τος σου

υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δ ^ν ^Α υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον Σου ^Δ ^ν ^Α ηλ πι

σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ι ον ^ν ^Α

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

^ν ^Α Οἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ε πι
λα θο με νοι των εν τω βι ι ω ^Δ ^ν ^Α κα τα φρο
νη σαν τες και των βα σα α α νων ^Ε ^ν ^Α δι α την

μελ λου σαν ζω ην ^να τα α αυ της κλη ρο νο
μοι α α νε δειχθησαν ^νο ο ο θεν και Αγ
γελοις συ υ να γαλ λον ται ^ναυ των ταις ι
κε σι αις δω ω ρησαι τω λα ω σου το με γα
ε ε λε ε ος ^ν

Σπύχος.

^να ^να πο φυ λα κης πρω ι ας

με χρι νυκ τος ^να πο φυ λα κης πρω ι ας ^ν

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ επι τον Κυ ρι ον ^ν

Εἵ τις ἀρετή, καὶ εἵ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἀγίοις! ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένους, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι, ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

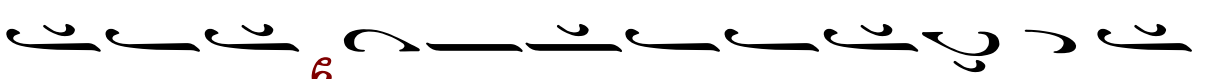
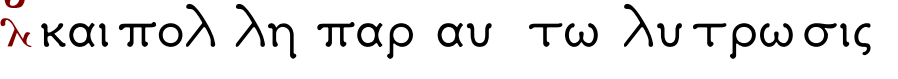
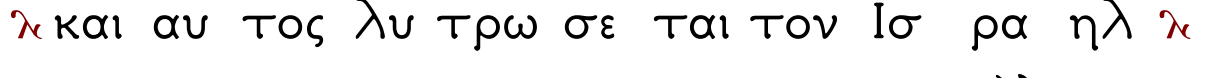
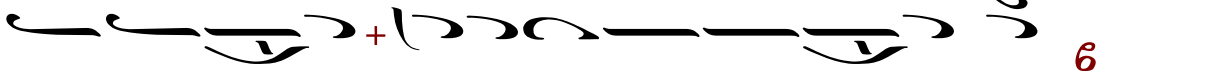
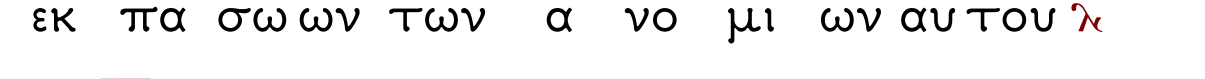
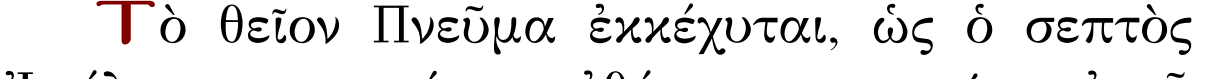
Ἐι τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἐπαινος πρε-
 πει τοῖς Ἀγίοις, ἔξι φεσι γὰρ ἐκλιναν τοῦ
 οὐρανοῦ, ἕως ἑνὸς ὁδοῦ αὐτὸν κλινάσαντα
 οὐρανούς καὶ καταβάντα ἐξ ἑξέχου τοῦ
 οὐρανοῦ, ὁδοῦ αὐτὸν κενώσαντα
 ἐαυτὸν καὶ μορφὴν δούλου ὡς
 λαβόντα, ἕως ἑταπεινώθησαν ἐως θά-
 νατος αὐτοῦ, τὴν πτωχείαν σου μιμούμε-
 νοι, ὧν ταῖς χερσὶν κατὰ τὸ πλήθος τῶν
 κτιρμάτων σου, ὁ Θεὸς ἐληήσων ἡ-
 μάς

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. δ'.

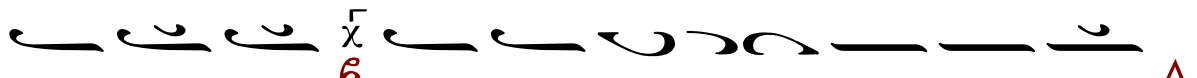
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στίχ.:   **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το
 ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
  και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
 εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ἐκκέχυται, ὡς ὁ σεπτὸς Ἰωήλ, προφητεύων ἐθέσπισε, παρ' αὐτοῦ κινούμενος, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, καὶ μυστηρίων θείων φανέρωσιν, ἀποκαλύπτει, καὶ προφητεύουσιν, οἱ τὴν ἐνέργειαν, τὴν αὐτοῦ δεξάμενοι, καὶ θεϊκῇ, αἴγλῃ φωτιζόμενοι, καὶ θείᾳ χάριτι.

Στίχ. ε'. Ἀινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Σπῆχ.: **Α**ἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα
 τα ε θνη **Α** ε παι νε σα τε αυ τον **Α**
 παν τες οι λα οι **Α**

Θεηγορίας ἀνάπλεως, ὁ θαυμαστὸς Ἰωήλ,
ὥς πηγὴ ἐκπορεύεται, τὰς ψυχὰς ἀρδεύουσα, ἐκ
τοῦ οἴκου σου Δέσποτα, καὶ γλυκασμὸν ἡμῖν
ἀπεστάλαξε, τὰς διανοίας καταγλυκαίνοντα,
ὅλος μετάρσιος, γεγονὼς τῷ πνεύματι, δι'
ἀρετῆς, ἀνακουφιζόμενος, πρὸς θεῖον ὕψωμα.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.

Σπῆχ.: **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε
 λε ος αυ του εφ η μας **Α** και η α λη
 θει α του Κυ ρι ου **Α** με νει εις τον αι

ω να ⁶λ

Προφητικῇ παρρησίᾳ σου, καὶ νοερᾷ πρὸς Θεόν, Ἰωὴλ οἰκειότητι, δι' ἧς τὰ οὐράνια, κατοπτεύεις θεάματα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἐξιλέωσαι, τῶν ἐκτελούντων, πίστει τὴν μνήμην σου, λύσιν αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων ἔνδοξε, καὶ μετοχήν, θείων ἀπολαύσεων, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Δογματικόν Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ
φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς
ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ
ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης
προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός,
διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ
τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον,
ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΟΓΜΑΤΙΚΟΝ ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

ΗΧΟΣ ΠΛ Δ'

^N
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι ^N

^N
και νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων αμην ^N

^N
Ο Βασιλευς των ουρανων δι α φι

λαν θρω πι ι αν ^Δεπι της γης ω φθη και
 τοις αν θρω ποις συ να νε στρα φη ^νεκ
 παρ θε νου γαρ α γνης σαρ κα προσ λα βο με
 νος ^Δκαι εκ ταυ της προ ελ θων με τα α της
 προ οσ λη ψε ως ^νεις ε στιν Υι ος δι πλους
 την φυ σιν αλ λου την υ πο στα σιν ^νδι ο
 τε λει ον αυ τον Θε ον και τε ε λει ον αν
 θρω πον ^Δα λη θως κη ρυτ τον τες ο μο λο
 γου μεν Χρι στον τον Θε ον η μων ^νον ι
 κε τευ ε μη η τερ α νυμ φευ τε ε λε
 η θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν ^χ ^M ^N ^χ ^ν

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ἑσπέρας Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας

Ἦχος Βαρύς ἤ

ἤ **Ο** Θε ος αν τι ληπτωρ μου ει **Δ** το ε
(Δίς)
λε ο ος σου προ φθα α σει με ἤ

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ἤ **Ο** Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει **Δ** το ε λε ο ος σου προ φθα α σει με ε
ε ἤ

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὕπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς καὶ
καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ
τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ
φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς
κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ
τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἄπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν
παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν

καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σπχρηὰ Μαρτυρικὰ Ἦχος πλ. δ'
Ἦχος πλ. δ'

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε,
καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν
πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

^N
^νΜαρτυρες Κυριου παντα τοπον αγι α
ζε τε και πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε ^ν
και νυν πρε σβευ σα τε ρυ σθη η ναι των πα
γι δων του ε χθρου τας ψυ χας η μων δε ο ο
με ε θα ^ν

Νεκρώσιμα.

Στιχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελά-
βου Κύριε.

Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν
θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν
κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθειῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα,
ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος, ὡ τοῦ
θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε

μυστήριον, πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Σπῆχ. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ο θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέωκτο· διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος.

^N
^ν **Ο** θανατος σου Κυ ρι ε α θανα
^Π
 σι ας γε γο νε προ ξε νος ^ν εἰ μη γαρ εν
^Δ ^Π ^N
 μνη μα τι κα α τε τε ε ε θης ^ν ουκ αν ο
^Δ ^Π ^N
 Πα ρα δει σο ος η νε ω κτο ^ν δι ο τον με
^Δ ^Π ^N
 τα σταν τα α να παυ σον ως φι λα αν θρω ω
^ν
 πος ^ν

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Ὕψος πλ. δ'.

Ἀ γνή Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν Μήτηρ, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

^Δ ^Π
^Ν ^Ν ^Π
 ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Ν

 και νυ υν και α ει και εις τους αι

Π Ν
 Ἀ γνη Παρ θε νε του Λο ο γου πυ υ υ λη
 Γ Δ
 του Θε ου η μων Μη η τηρ ι κε τευ ε
 Π Μ Ν
 Δ σω θη ναι η μα α α α α α ας Ὡ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. Μαρτυρικόν Ἦχος β'

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται,
Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν
ἀγῶνα τελέσαντες καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,
παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ
ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε σωθῆναι,
δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀποστολοι μαρτυρες και προ
φηται Ἱεραρχαι οσιοι και δικαιοι
οι καλως τον αγωνα τελεσαντες και
την πιστιν τηρησαντες παρρησιαν ε
χοντες προς τον Σωτητηρα υπερ ημων
αυτον ως αγαθον ικετευσατε σω
θηναι δε ομεθα τας ψυχας ας ημων

Δόξα.

Νεκρώσιμον. Ἦχος β'

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα.

Νεκρώσιμον.

 Ἀ. Μνήσθητι Κυ ρι ε ως

 α γα θος των δου λων σου . Ἀ. και ο σα εν βι

 ω η μαρ τον συγχω ρη σον . 6. ου δεις γαρ α

 να μα αρ τη τος . Ἀ. ει μη συ ο δυ να με νος

 και τοις με τα στα σι δου ναι την α να α

 α παυ σιν

Καί νυν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός,
ἀγγελικοῖς σὲ ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς
μεγαλύνομεν

Καί νυν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία
ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός ἀγγελικοῖς σε
ὕμνοις τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνο
με ἐν

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφρήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.